

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

624.2

Szerző: (k. gy. j.)

Cím:

Oreg hidőr
az Alagútban

Forrás:

2

1960. nov. 7.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő

"1960"

Személy

Helyszám

Tegnap visszamentem a hidbiztoshoz.

Megnézni, ²⁴⁴vidt-e már? Mosolyt nem vártam még, csak könnyebb, csengőbb szavakat a hat hónappal ezelőttieknél. Mert akkor Viszt Istvántól, a Kossuth-híd biztosától otthon is, partra tett hivatalában is, de nehéz volt szót venni.

»Egy szobácskát adtak neki a felvonulási épületben, távolabb a hídtól. Onnan jár ki a partra sajtó szívvel, s nézi, mint fagy napról napra az acélív, mint törpülnek a víz szintjével egyenlővé a pillérlábak« — irtuk annak idején.

Most hiába keresem.

— Reggel itt volt — szorgalma, kötelességtudata a régi —, nem tudom, hová lett. Nézzetán a hídon.

Híd...

Az úszódaru is utolsókat csipeget belőle, gyakran már 5 is

csak üresen cammog a parthoz: mit hozzak, elfogyott. Őt pillércsonkot kerülget a zavaros Duna: mit keresne itt, mi dolga lenne a hidbiztosnak? Kohóban a hidja tán most olvad éppen.

De a 9-es kalauza még harsogja: Kossuth-híd, Batthyány tér. Valaki humorizál:

— A tér maradt, a hidat nyugdíjazták.

Hol keressem a biztost?

Bekopogok a déli szomszédhoz, a Lánchíd óréhez: a kollega nem járt erre? Régi jó is-

merősök, barátok is talán. De ellenőrző úton van éppen, mástól hallok a választ: nem. Viszt szakit ma még nem látuk, hacsak...

A bizalmasra fogott szavacska után egy néma intés következik befelé, az Alagút irányába:

— Övé lesz talán az Alagút. Azt mondják, ezt kapja híd helyett...

Hát illenék utána menni? Elvinném neki a leendő Erzsébet-híd újságból kivágott szép tervét.

Mert sose felejttem azokat a halk, nehéz szavakat:

— Addig, amíg nem leszek a lánchidas kolléga déli szomszédja, nem szeretnék nyugdíjba menni.

A Kossuth-hídtól az Erzsébet-hídig az Alagút tehát nem más egy biztató kitérőnél...

(k. gy. j.)